

Șoricelul cel mic rămase
întins, ascultând vântul. Apoi,
deodată, între o bufnitură
și o pufnitură, se auzi un

CIOC CIOC CIOC
CIOC

Șoricelul cel mic se dădu jos din pat, deschise ușa
de la intrare – doar puțin – și aruncă o privire afară,

VÂĂĂĂĂ!

se auzea vântul, dar
nu era nimeni afară.

– Șoarece mare,
Șoarece mare,

strigă Șoricelul cel mic.
Aud pe cineva bătând.

Poate că este un
tâlhăr pe acoperiș.

Șoarecele cel mare se trezi, enervat. Îi puse Șoricelului căștile lui pe urechi. Își prinse nasul cu o agrafă și se întoarse în pat.

